

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

בין המצרים בברסלב

ניתן להאזין במערכת השמע 'אוצרות ברסלב', במדור 'עניני דיומא', למגוון רחב של שיעורים הקשורים ל'שלושת השבועות' שבין שבועה עשר בתמוז לתשעה באב.

ניתן להאזין בין השאר:

לקריאת מגילת 'איכה' על ידי הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל.

לקורות הבכי על חורבן דבור הקודם, מפי הרה"ח ר' יהושע דב רובינשטיין הי"ו.

וכמובן, להלכות הנהוגות בימים אלו.

להאזנה, חייגו 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקישו 1-5-9.

כי ניחם ה' ציון, ניחם כל חורבותיה. וישם מדברה כעדן, וערבתה כגן ה'. ששון ושמחה ימצא בה, תודה וקול זמרה. אמן.

כאנים של געגועים

קירבה ואהבה מביאים נוחם ושמחה, או גורמים כאב ויסורים? לכאורה אין מקום לשאלה, אובהך מטיב איתך ומשמח אותך ורק מי ששונא אותך גורם לך מאכזבים וצער.

אך כאשר נתבונן נראה שדווקא אהבה וקירבה גורמים לפעמים לכאבים עמוקים וקשים מנשוא.

געגועים. הלב עולה על גדותיו. המחשבה על הריחוק כה מכאיבה. הכמיהה לקירוב מנסרת את הלב, פוצעת ומייסרת עד כלות הנפש.

דוקא האהבה העזה השוררת בין שניים היא שגורמת את כאב הגעגוע. הקשר העמוק שנוקם בין הלבבות, הוא שמעורר כל כך את יסורי הפרידה ואת הרגשת החסר. דומה, שאין עוד יסורים שנוגעים נגיעה כה עמוקה בנפש כיסורי האהבה.

לאמתו של דבר, דוקא יסורים אלו מגלים את עוצמתה של האהבה; אם הפרידה לא היתה מכאיבה, כי אז ברור שגם הקשר מראשיתו רופף למדי. האהבה שהולידה את השמחה העצומה בהיות האהובים יחד, היא שמשפיעה על עוצמת ביטויה ככאב ובצער הגעגועים.

ימי 'בין המצרים' מצטיירים בעיני רבים כימים חשוכים, ימים שמצפים שיעברו כמה שיותר מהר. אין להם הכח והסבלנות לכל ההגבלות ההלכתיות שמצמצמות את ההנאות הגופניות. זה נשמע כאיזה עונש על שאבות אבותינו נשלו וגרמו את החורבן. אין פלא אפוא ששכל שנוקפים הימים הולכת ודועכת ההודות הפנימיות עם האבל שהופך למשא.

אך האמת היא, שהימים הללו מביעים את עוצמת הקשר בינינו לבין אבינו שבשמים. הימים הללו מגלים שהקשר בינינו אינו מקרי, אלא אמיתי ונצחי.

וכאשר הנסיבות הקשות גרמו לפרידה – גם אם זו פרידה כה ארוכה – לא נחלשו הגעגועים, אנוח עומדים ומתגעגעים: מתי נחזור ונראה את פני מלכנו אוהבנו; מתי תשוב המשפחה ותתאחד סביב שולחנו של אבינו שבשמים.

על אף שהימים הינם ימים כאובים, אין אלו כאבי שנאה וריחוק, אלא כאבים שנובעים מעומק האהבה.

בית המקדש היה המקום שבו התגלתה אהבת ה' אלינו במלוא יופיה והדרה. על קודש הקודשים נאמר: "תוכו רצוף אהבה" (שיר השירים ג, 2) – "סודר ברצפת אהבה, ארון וכפרת וכרוכים ולוחות" (רש"י שם).

זה המקום שבו הקריבו קורבנות, בו התקרבו בני ישראל לאביהם שבשמים; בו הלכו והתקרבו הלבבות גם אם הסתאבו בחטאים; בו נסלחו עוונות וטהרו הנפשות החוזרות אל האהבה האמיתי.

משנחרב בית אהבה זה, החלו הגעגועים העזים – – זה ורק זה הוא מהותם של הקינות ושאר ביטויי האבלות.

כמובן, שהיצר במטרה לנתק את הבנים מחיק אביהם שבשמים, פועל גם כאן במלוא עוזו; הוא מציג את הקינות ואת האבלות כאנחות של מוכה וחבול שמתאנח על מר גורלו, אנחות שהאוזן לא אוהבת לשמוע אותן הרבה מדי, זאת בעוד שכל מהותן של האנחות הוא ההיפך הגמור, אלו הן ביטויי געגוע עמוקים.

'איכה', הועקה הראשית בקינות היא משרוש 'איכה' (ראה ביאור הליקוטים ח"ב, יב), זוהי צעקת השתקקות וחיפוש אחר האהוב שהתרחק. המרידות שבועקה מביעה את עומק הקשר הנצחי שלעולם לא נפסק בינינו לבין אבינו.

גם האבלות על חורבן בית מקדשו הפרטי של האדם, המוח והדעת שלו שנפגמו ושועלים שפלים מהלכים בו, היא אבלות שכל כולה געגוע ורצון לשוב אל האב שבשמיים.

רבינו הקדוש מגלה, שמי שנפל למקומות מטונפים חלילה, והוא נלכד במחשבות רעות ביותר – עליו לצעוק "איה מקום כבודי" כלומר, לבקש, להצטער, להתגעגע ולחפש היכן היא קדושת נשמתו הקשורה לקדוש ברוך הוא (ראה לקו"מ ח"ב, יב).

גם 'איכה' הוא מאותו שורש של 'איכה-איכה' (ביאור הליקוטים, שם). כשאדם מחפש את אלוהיו ושואל איה הוא, איה היא הקדושה שבשמיים, אסור לו או להתאנח בדרך של הבעת כאב על חורבן העבר בלבד; הוא חייב להבין את עומק האהבה הלוהטת אליו בשמיים ולגרום לעצמו להתגעגע לחזור לאותו אוהב.

רק כך ניתן להפוך ריחוק כה גדול לסיבה של התקרבות.

שעה שאנו נוגשים להתאבל על החורבן, חייבים אנו לעורר בלב את הידיעה הזאת: שיש למעלה מי שאוהב אותנו אהבת עולם.

אולי הסחנו דעתנו מכך, אבל האב הרחום מעולם לא שכח אותנו. מדי לילה השכינה מיללת עלינו על שאיננו סמוכים על שולחנה. היא בוכה עלינו הבנים שנתרחקנו ממקומו האמיתי.

"בין כך ובין כך קרויים בניים"!

כן, אנוח עדיין בנים אוהבים – והוא לא פוסק לרגע מלהתגעגע אלינו.

עלינו רק מנגד להתגעגע אליו, לעורר את האהבה הישנה ולהשתוקק לחזור אל שולחנו, כי אז אנו מובטחים ועומדים שהרצונות שלנו יהפכו את הקינות לתיקון.

חוקי. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף הימני
שבת	כח	צה.	רלד	תקסג תקסד	לד
א	כט	צה:	רלה	תקסה תקסו	לה
ב	א	צו.	רלו	תקסז תקסח	לו
ג	ב	צו:	רלז	תקסט תקע	לז
ד	ג	צו.	רלח	תקעא תקעב	לח
ה	ד	צז:	רלט	תקעג תקעד	לט
ו	ה	צח.	רמו	תקעה תקעז	מו

יום של הפצה

ג במנהג אב

לע"נ רבקה מוואס בת פרחא ע"ה

לע"נ ר' אליהו לארי בן יהודית ז"ל

יו"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'

ת.ט. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב 1-855-852121

מוקד הישועות 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע עם בדוא"ל

braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסת: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

ניצד להפיק מכל יום את המיטב

להשיג את הטוב. שכן הטוב שגנוז בכל יום מוקף ב"גדר" של קשיים והפרעות, כמבואר באותו מאמר בזה: "כל יומא אית ליה גדר מלבר, דלא ייעול כל בר נש לההוא טוב" (= כל יום יש לו גדר מסביב, שלא ייכנס כל אדם לטוב ההוא).

כך שכל יום, כשם שיש בו טוב מיוחד, יש בו גם קשיים והפרעות מיוחדים לאותו היום – "וכשאדם רוצה והושק עד מאוד" מאפשרים לו מן השמיים להגיע אל הטוב, כי מי שבאמת רוצה ואינו נרתע מהקשיים, מקבל סיעתא דשמיא.

העצה השניה היא, לוותר. שכן אחד מכלי הנשק הטובים של היצר נגדנו הוא, לתפוס לנו את הראש עם מריבות וסכסוכים שבין אדם לחבירו שמסחחים את הדעת מעיקר ייעודנו בעולם.

כך שאין כמו הוותרנות בכדי להנצל מהאויב הזה. ואם הדברים אמורים בכל מריבה וסכסוך, על אחת כמה וכמה בסכסוכי ממון שבהם אויבינו-היצר מתמחה מאד.

כך נבין את מאמר התנא ששאלוהו "במה הארכת ימים" – כיצד זכית שימך יהיו ארוכים וגדושים בטוב האמיתי, והוא השיב: "ותרן בממוני הייתי". ללמדנו, שכאשר זוכים לשמור על הראש שלא יעסוק בסכסוכים במקום במטרה העיקרית של החיים – זוכים להפיק מכל יום את המיטב.

ניצד להפיק את המקסימום ממכסת הימים והשנים שהוקצבו לנו עלי חלד.

כמוכן, המצוות הן העצות הטובות ביותר להצלחה בתחום הרחני, שהרי כך מכונות המצוות בזהר (יתרו פב ע"ב): "תרי"ג עיטין דאורייתא" (= 613 עצות התורה), ומי שעוסק במצוות כראוי, ידע נאמנה שזמנו מושקע באופן הטוב ביותר.

אלא שאנחנו שעדיין זקוקים לעצות ניצד להתגבר על כל המפריעים לקיים מצוות, ובעיקר ניצד לשדרג את עבודת ה' שלנו שהיא תהיה פנימית יותר ואיכותית יותר. שהרי לא הכמות היא זו שקובעת את ההצלחה הרחנית, אלא האיכות, כפי שלימדונו חז"ל "שטוב לו לאדם דבר אחד בצער, מומאה ברווח" (אבות דר"ג, ט).

רבינו נותן שני "טיפים" חשובים, לכל מי שחפץ להאריך את הימים שלו, דהיינו למצות את האפשרויות הגלומות בכל יום כדי לקנות טוב וקדושה ככל היותר, כמבואר בזהר: "לא תשכח יום דלית ביה טוב" (= לא תמצא יום שאין בו טוב. נשא קבג ע"א).

העצה הראשונה היא, פשוט לרצות ולשאוף בעקביות

"כשאדם רוצה להנות ולחשב בתורה... נחשים ועקרבים מבלבלין מהשבתו... וכשאדם רוצה והושק עד מאד, ופותחין לו... אזי כל יום ויום אצלו גדול עד מאד, כי רואה ומשיג הטוב הגנוז... השייך לאותו היום.

"וזה ששאל התנא: 'במה הארכת ימים', היינו באיזה מדה מן המדות נכנסת להטוב הגנוז והארכת הימים שלך להיות גדולים כנ"ל? והשיב לו: 'ותרן הייתי בממוני', שזו היא מדת אברהם... אהבה... שכל המקטרגים וכל הנחשים ועקרבים... נעשין חורא ככספא".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, פד)

הזמן יקר מפו, אפשר לרכוש בו קנייני נצח: תורה, מצוות ומעשים טובים. כשמברכים מישוהו באריכות ימים, לא די שמתכוונים לאחל לו ימים רבים במספר, אלא צריך לברך אותו שהימים יהיו "ארוכים" כלומר שיוכה לנצל אותם ולמלא אותם בתוכן, להשקיע את הזמן בנכסים נצחיים.

וכשם שבתחום הפיננסי הולכים לכל מיני יועצים ומומחים להשקעות, כך בתחום הרוחני של ניצול הזמן כדבעי, היינו אמורים לחפש ולדרוש אחר עצות טובות,

בעקבות הדורות בחסידות

דורות

רבי משה איזנמן הי"ד

אם נזכה לזה. השי"ת ירחם על כל אנ"ש היקרים בכל מקום שהם, ובפרט עלינו, שנזכה לבוא לשלום על ציון הקדוש על ר"ה הבא עלינו. כי בודאי כל אנ"ש צריכין לישועה זאת, אבל עלינו הרחמנות גדולה מאד, כי אנחנו לא זכינו עדיין להיות אפילו פעם אחת על הציון הקדוש. וכל אחד ואחד מרגיש בעצמו שבודאי היה טוב מאוד כשהיה זוכה לבוא על ציון הקדוש, לנער מעצמו את העפרורית על ידי רוח הקודש של הצדיק הקדוש שנקרא 'איש אשר רוח בו', ובפרט לזכות ליודי דברים לפני הצדיק, שעל ידי זה זוכין ל'פרשת דרכים' – לידע באיזה דרך להלך".

נספה על קידוש ה' בשואה האיומה. ה' ינקום דמו.

עוד אצל מקורבים חדשים שהיתה להם התלהבות כזו כמו שהיתה לרבי משה".

תקופה ארוכה ישב רבי משה דוד טעבל במרתף ועסק בתורה ובעבודת ה', ולא יצא כי אם לדברים הכרחיים בלבד, כדי לשמור על קדושת עינו.

לאחר נישואיו, עבר לדור בעיירה שידלובצה, ומשם נהג להתכתב מדי שבוע עם חברו ר' בירך רובינון שהתגורר בעיר סאליף. מכתביו מלאים חידושים שחידש בספרי רבינו. הוא גם שלח לו קונטרס שכתב, ובו ראשי תיבות וסופי תיבות על ספר תהילים, בו הוא מראה כי בכל מזמור מרומו שמו של רבינו הקדוש. ר' בירך שמר על קונטרס זה, אולם הוא נותר בביתו הנטוש בעת מלחמת העולם השניה ואבד לבלי שוב.

מוסף ר' בירך ומספר אודותיו: "היה מתמיד גדול, היה יכול ללמוד על מקום אחד הרבה שעות ולא זז... כל ימי חייו היה משתוקק ודואג לזכות להיות על ציון רבינו ז"ל, ובכה מפני מה הוא לא זכה לזה. והיה מקנב לחסידי ברסלב. גם אחיו פסח מאיר שהיה איש תמים, יכול ללמוד גם כן, והתקרב לברסלב בפשיטות ובתמימות".

במכתב לחסיד ר' יצחק מאיר קורמן, כותב רבי משה איזנמן: "בעת ממשמש והולך ראש השנה הקדוש – ועיינו כלות לישועת ה' שנזכה לנסוע ולבוא על ציון הקדוש על ר"ה. אבל עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו, ומי יודע

התקרב לחסידות ברסלב על ידי החסיד רבי אברהם יצחק ויסואנד.

רבי אברהם יצחק למד בישיבתו של ה'חפץ חיים' בראדין במשך שמונה שנים, ושב משם מלא וגדוש בש"ס ופוסקים לעיר מולדתו לודז' שבפולין. בלודז' התקרב לדרך רבינו על ידי רבי שלמה גבריאל ורבי אלטר בן ציון קרוסקופ.

לימים נלקח רבי אברהם יצחק לחתן על ידי רבי חיים זונדל האלטשטוק, גיסו של הגאון רבי מאיר יהואל מאוסטרובצה, ובעקבות כך עבר לדור באוסטרובצה, שם נתחבב עד מהרה על אברכי ובחורי 'בית המדרש הישן' שכן ניחן בהסברה נפלאה ובמאור פנים – והכל שתו בצמא את דבריו.

ברבות הזמן התקרב על ידו כמעט כל אברכי ובחורי בית המדרש לאורו של רבינו. כמה עשרות מהם הפכו לחסידי ברסלב בלב ובנפש, ביניהם רבי משה דוד טעבל איזנמן, שכונה רבי משה'לה אוסטרובצר.

ר' משה'לה היה בקי גדול בספרים, ועל פיו היו שגורים ש"ס ופוסקים. הגאון מאוסטרובצה לקחו לחברותא, ונהג לומר עליו בחיבה: "משה'לה הוא ארון הספרים שלי".

החסיד ר' בירך רובינון שהכירו היטב, כותב בשבחו: "היה מקורב לברסלב בהתקשרות הזק – אשר אני לא ראיתי

נקודה

לכוד בעבירות? התחייב ללמוד כך וכך כל יום – ותצא מזה!

(עפ"י שיחות הר"ן יט)

הסולר שהדליק את הלב...

אשר יזכו להתפלל תפילת שחרית אצל הצדיק לאחר שטהרו במקוה - - -

הדיבורים עשו פירות, עם שחר מצאו הבחורים מקוה מחוממת, ואילו עבור צ. הסיפור רק התחיל... דמותו של המשגיח הברסלבי לא משה מנגד עיניו, האמת היוקדת הבעירה את ישותו, הוא חש במסתרי נפשו כי בברסלב בוורת אש.

עברו שנים ספורות, ובחודש אייר תשכ"ז פרצה 'מלחמת ששת הימים'. במיוחד סבלה העיר ירושלים, פגזים נפלו ברחובות העיר כשהם משאיירים אחריהם נזקים רבים. עם תום המלחמה יצאו התושבים לאמוד את הנזקים, בהם גם צ. מיודענו. בדרכו עבר ליד בית המדרש הגדול של חסידי ברסלב בשכונת מאה שערים, משיכתו לחסידות ברסלב הביאה אותו לעלות להיכל, שם מצא את הקהל מתבונן בקיר המערבי, בו פגעו שני פגזים זה ליד זה. הקיר שבור, אבל הפלא הגדול עומד מול העיניים: בין ההריסות עומד לו בשלמותו ארון ספרים מהודר, מאחורי זכוכית שקופה עומדים להם מסודרים ספרי ברסלב חדשים המיועדים למכירה מטעם "קרן הדפסה דחסידי ברסלב" - - -

צ. עומד ומשתומם על הנס הגלוי, כיצד ארון הספרים לא ניווק כלל, והנה ניגש אליו אחד החסידים ואומר: "מה לך מתפלל על ה'דומם' התבונן במדבר! החסידים החיים העובדים את השם יתברך!!!"

עיניו של צ. מוליכות אותו לעבר פינת בית המדרש, הוא עוקב בסקרנות אחר יהודי בעל פנים מאירות היושב ולומד עם בנו, ועיניו עצומות. "מי הוא העיוור הזה?" הוא שואל. "אינן הוא עיוור", הוא נענה, "זהו רבי שמואל שפירא, בעל שמירת העינים המופלגת".

לא עברו ימים רבים, וצ. הפך לחסיד ברסלב נלהב, וכיום הינו מחשובי החסידים המפארים את שם הצדיק בעולם.

עול ימים, צ. לא ידע כי בשבועות האחרונים ממש צלח רבי חיים בנימין את מסך הברזל הסובייטי והגיע ארצה ברננה. בין הרוקדים שהלהיבו את הקהל היה גם רבי אלטר הורביץ, ובניו של רבי יונה לבל. צ. שנחון בעין חדה הבחין כי משהו עמוק ואמיתי מסתתר מאחורי רקידה זו.

תפילת ערבית הסתיימה, והבחורים צעדו אל האוטובוסים בכדי לארגן את החפצים לקראת הלילה. אך לרבי נתן ליברמנט, משגיח ישיבת ברסלב דאז, ישנם דאגות אחרות במוחו, הוא מכתת רגליו מאוטובוס לאוטובוס ובקשה נרגשת בפיו: מי המקוה, זו שבחצר הרשב"י, קרים למדי, בכדי לחמם את המים צריך לרדת לכפר ולקנות סולר, וכסף מנלן?

גם על האוטובוס של ישיבת ערלוי הוא אינו פוסח. בדחילו ורחימו הוא נעמד ליד הספסל הראשון והחל דורש מעומק לבו על מעלתה של טבילת שחרית. אחד הבחורים הרחיב עוז וטען בפניו: "מי שחפץ באמת לטבול במקוה - יטבול אף במים קרים".

אך רבי נתן אינו מרפה, לטענתו ישנם בחורים רבים שימנעו מלטבול עקב הצינה, ישנם אף כאלו שמצווים ועומדים מהוריהם שלא להכנס למקוה קרה כל כך. בעינים בורקות הוא מתאר את הזכות העצומה של מי שיטול חלק בטהרתם של כמאה וחמישים בחורי חמד

שלושת האוטובוסים שעשו את דרכם בכבישי הארץ לעבר היישוב מירון בגליל העליון, לא ידעו כי עתידים הם להפגש בסופו של יום. כאשר נטו צללי ערב התברר כי אכן, ללא שום הודעה מוקדמת הגיעו בזה אחר זה שלשה אוטובוסים של בחורים חסידיים המתכוונים להעביר את הלילה בצילו של התנא האלוקי רשב"י במירון.

היה זה בליל חמישי, כ"ג אלול תשכ"ג. כהכנה לקראת הימים הנוראים מצאו לנכון כמה מראשי הישיבות בארץ ישראל, לארגן הסעה מסודרת לבחורים מבקשי השם, להשתטח על קברי הצדיקים. היו אלה ישיבות ערלוי, ויוניץ וברסלב, שנפגשו לקראת שקיעת החמה בהיכלו של רשב"י.

אחד ממושתתפי הנסיעה היה צ., בחור צעיר שלמד בישיבת ערלוי. מטבעו היה מאז ומתמיד מבקש משמעות אמיתית לחייו, וכל הזדמנות שנקרתה לפניו היה מנצל עד תום למען עתידו הרחוק. על חסידות ברסלב שמע מעט מאד, וכעת הופתע לראות לפניו עשרות חסידי ברסלב, צעירים, אברכים ובעלי בתים, כיצד הם מתפללים תפילת ערבית בהתלהבות בלתי מצויה.

לאחר ערבית יצאו חסידי ברסלב בריקוד, עיניו צדו את החסיד רבי חיים בנימין ברוד, שקיפץ ופיזז כנער

השבוע לפני...

השבוע לפני 166 שנה

פטירת רבי אהרן, רבה של ברסלב

מגדולי תלמידי רבינו הקדוש היה הגאון רבי אהרן גולדשטיין, רבה של העיר ברסלב, המכונה כפי החסידים: "ר' אהרן דער רב".

עוד בצעירותו מילא את מקום אביו ברבנות העיר קרוסן, והוכר בתור רב ופוסק מובהק. רבינו בעצמו השתדל למען הכרתו כרב העיר ברסלב. הדבר עלה לו במאמץ רוחני רב עד כדי כך שהוא התבטא כי השתמש בזכות אבותיו בכדי לפעול את הדבר בשמיים.

רבי אהרן היה אחד מושגי העדים שרבינו ייעד להבטחתו הנצחית כי מי שיבוא על קברו ויתן פרוטה לצדקה ויאמר את עשרת פרקי התהלים המכונים 'תיקון הכללי', ישתדל בכל כוחו להושיעו ולתקנו. כמו כן היה רבי אהרן אחד המשתתפים בנסיעה הראשונה של מוהר"ת לציון הקדוש באומן, בראש חודש שבט הראשון שלאחר הסתלקות רבינו.

כאשר הסתופף רבי אהרן בצל הקודש, קיבל מרבינו רמז עתידי שהסתלקותו תתרחש בחודש אב. שנים עברו, ובקיץ שנת תקפ"ו נפל רבי אהרן על ערש דוי, וכאשר הגיע חודש אב התכונן לעבור לעולם שכולו טוב...

אך עדיין נכחו לרבי אהרן שנות חיים, ומיד עם תום החודש, בראש חודש אלול, למרות שעדיין לא נרפא ממחלתו, ערך סעודת הודאה, במהלכה הודה ברבים להשי"ת על שנכוננו לו לפחות עוד אחד עשרה חודשים עד לחודש אב הבא...

מאז והלאה, מדי שנה בראש חודש אלול היה רבי אהרן עורך סעודת הודאה על שמובטח ועומד הוא כי יישאר בחיים לפחות עוד אחד עשר חודשים.

תשע עשרה סעודות כאלו הספיק לערוך, וכאשר הגיע ראש חודש אב שנת תר"ה הרגיש כי פטירתו קרובה. קרא לכל צאצאיו, צויה להעמיד את מטתו באמצע החדר, וכאשר נוכח שכולם עומדים סביבו, אמר להם כך: "אומרים שאני למדן וחכם. אם נפון הדבר הרי שידעתי לכוון את הנחלה הטובה ביותר. הנחלה הטובה ביותר היא רבינו. עתה אני מוריש לכם את הנחלה הזאת ואני מייפץ לכם שתבחרו גם אתם ברבינו".

אחר אסף רבי אהרן את רגליו אל המטה ונפטר לבית עולמו. רבי אברהם ב"ר נחמן מוסר כי חסידי ברסלב הסמיכו לכך את הכתוב על אהרן הכהן שמת "בחודש החמישי באחד לחודש" (כמדבר לג. לח).

רבי אהרן השאיר אחריו את בנו הגדול רבי צבי הירש שכיהן תחתיו ברבנות העיר ברסלב (הוא אביהם של האחים רבי נחמן אב"ד טשערין ורבי חיים אב"ד ברסלב), את הבן השני רבי נחמן, ואת הבת מלכה שנישאה לר' שמחה בן רבי שמואל יצחק רוזנפלד אב"ד טשערין תלמיד רבינו.

(טובות וזכרונות; כוכבי אור, אנשי מוהר"ן לא)

לחידודא

חידה מס' 108

על כמה דפי גמרא אמר רבינו שהם 'מעט'?

הפתרון לחידה מספר 107

באיזה תאריך היתה חתונת אדל בת רבינו?

- בראש חודש אלול שנת תק"ס (חיי מוהר"ן, קיד)

זכה בהגרלה לחידה מס' 106

אברהם יצחק יאראוויטש, בית שמש

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

שאלה:

למה נקראת חסידות ברסלב בשם הזה? יש בזה עניין?

תשובת הרב ארז משה דורון:

מי שנתן את השם לתנועה הרוחנית האדירה שיצר, היה רבינו בעצמו. אומנם התחנה שלפני אחרונה בה חי הייתה אמנם ברסלב, עיירה ציורית קטנה על שפת הנהר בוג. אבל הסיבה לשם הזה היא אחרת לגמרי.

מספר רבי נתן: "פעם אחת, סמוך לכניסתו לברסלב מזוגו לו כוס יין לקידוש ונשפך על הארץ, ומזוגו לו כוס אחר וקידש עליו. ואחר כך אמר: 'היום נטענו שם 'ברסלב' חסידים' ושם זה לא ישתקע לעולם, כי לעולם יהיו אנשי שלומנו נקראים על שם עיר ברסלב". ולמה דווקא בברסלב נטע השם הזה? "דאיאת במדרש על פסוק 'ונתתי לכם לב בשר', אל תקרי בשר אלא בוסר, שיהיה כל אחד בוסר בחלק של חברו. לב בסר אותיות ברסלב".

ברסלב, אם כן, היא "חסידות לב". ולא סתם לב, כי אם "לב בשר". בתוך השם הזה אפשר שרבינו הצפין את דרכו ומגמתו, את צורתם של ההולכים בדרכו, ואפילו את סוד הגאולה ותיקון העולם!

בחיפוש אחר פשרו של אותו "לב בשר", מתגלים קווים חדשים לדרכו של רבינו, שכן הפסוק אותו הוא מצטט, עוסק במה שיקרה באחרית הימים:

"ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסירותי לב האבן מבושרם ונתתי להם לב בשר", מבאר רש"י: "לב בשר - לב רך ונוח להיכנע". ואילו המלבי"ם כותב: "והסירותי את לב האבן מבושרם - שעד עתה היה לבבם כאבן, שקשה לפתח עליו פיתוחים ורשמים, וכן לא היה מוכן לקבל הרשמים האלוקים וציורי המוסר וההכמה - ואז אתן להם לב בשר רך, לקבל עליו מכתב אלוקים וציורי הקדושה והרוחניות".

היום יש לנו לב אבן. לב אטום וחתום. וכלשון רבי נתן: "קשה מאד לקרותו ויתברך מגודל אוטם הלב שנתאטם מריבוי הצרות" (ליקוטי הלכות, כלאי בהמה ד, ה). בגלל הצרות, בגלל אורך הגלות וריבוי בכאב הפרטי והכללי שמקיף את העולם, הלב נסגר, כאילו מוטב לו שלא להרגיש כלום מאשר להרגיש את הכאב... יש בזה אולי הגיון, אבל מה שיוצא, בסופו של דבר הוא, שהלב אינו יכול להיות אטום לחצאי; אם הוא סגור - הוא סגור לכל, גם לכאב, גם לשמחה, גם לקודש, גם לאמונה, גם לאהבה, גם לקרבה, גם לחברות, גם לנחמה. סגור ושותת דם. לא בוכה. לא צועק. לא מתפלל. מתפקד. עד שקורס.

אבל לעתיד לבוא יהיה לנו לב רך, לב בשר, לב מרגיש. פתוח לכל דבר. צועק. בוכה. מתפלל. שמח. מתגעגע; לב "לקבל עליו מכתב אלוקים וציורי הקדושה והרוחניות". חי. לב בשר.

כמה כואב יהיה אותו רגע בו נידרש בעל כורחנו להשליך את כל הלבושים המדומים, את כל ההנהגות והתפישות שלא שייכות לנו? מה יישאר מאיתנו כשיבוא האור הגדול הזה וישטוף את העולם? "כי הנה היום בא, בוער כתנור, והיו כל זדים וכל עושי רשעה - קש, וליהט אותם היום הבא, אמר ה' צב-אות, אשר לא יעזוב להם שורש וענף" (מלאכי ג, ט).

רבינו נכנס אל תוך העתיד הזה והופך אותו מרחוק לקרוב. הוא לא רוצה שנחכה עד שיבוא האור הגדול וימס את ערלת הלב; הוא רוצה שאנחנו ניקח את פטיש הדיבורים הקדושים ונפוצץ את לב האבן לאט לאט - בעצמנו. כך שכאשר יבוא האור, יהיה לו לאן להדור.

"שֵׁשׁ עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָגֵם שְׁמָהּ הַרְצַח וְעֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אֲרָבָעִים וְשֵׁתִים עִיר" (במדבר לה, ו)

הקב"ה - מלוא כל הארץ כבודו, ולפיכך בכל מקום שאדם נמצא בו, הוא יכול להתקרב אליו ולהדבק בו - באם יתחזק באמונה שלימה בקב"ה. כך שיוכה לחיים טובים ומאושרים, ככתוב: "באור פני מלך - חיים" (משלי טז).

שכן כל הצרות באות רק מאמונה שאיננה שלימה וחזקה כראוי, כמו שכתוב: "הלא על כי אין אלוקי בקרבי מצאוני הרעות האלה" (דברים לא).

זו הסיבה שהרוצח בשגגה נמלט לאחת ממש ערי המקלט כדי להנצל, ואף ניתנת לו אפשרות להמלט אל אחת מארבעים ושתים הערים של הלויים, כלומר שבסך הכל היו ארבעים ושמונה ערים ששימשו כמקלט לרוצחים.

לא במקרה גם מספר המילים שבפסוק "שמע ישראל" הוא שש, ואילו מספר המילים בשאר הפרשה של קריאת שמע הוא ארבעים ושתים, שהם ביחד ארבעים ושמונה.

ללמוד שהאמונה שכתובה בפרשה הזו - פרשת שמע - היא המקלט האמיתי של האדם מכל צרותיו ובעיותיו, הן ברוחניות והן בגשמיות. ואפילו אם נכשל וחטא, עדיין הדרך פתוחה לפניו להתחזק באמונה ולשוב בתשובה שלימה.

(עפ"י ליקוטי הלכות, תחומין ה, כה)

אומן ראש השנה
ההרשמה בעיצומה
החל מ-
\$655 | \$535
אחרי שבת
02-5410100

היכן רכשת כרטיס? זה באמת לא משנה! אצלנו
ניתן להשיג את כל שירותי הקרקע: לינה, ארוחות, הסעות, ברמה הגבוהה ביותר!
ESL
02-999-72-72
רח' חפץ חיים 33 (ליד זכרון משה) ירושלים

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81
להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
לישועה וצלחה, לרווח ופנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים

<p>מזל טוב ברכותינו הלבביות ללידתו, ידי אמת לכל קדשי בית רבינו, ממזכי הרבים. הרה"ר שלמה מרדכי ננס שליט"א העומד לימינו בכל עת לרגל שמחת הולדת הבן שיחי'</p>	<p>בית שמש הרה"ר ג.ג.ג. ח"ן תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p>	<p>בית שמש הרה"ר נתן זילביגער ח"ן תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p>	<p>בית שמש הרה"ר ישראל מאיר עקלביץ ח"ן תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי' שלום וברכות מילה יקויים בשב"ק בבית החיים דוד הרה"ר השע"ג בת שש</p>	<p>פסקיען - ירושלים הרה"ר צפניה בן שלמה ח"ן תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר מצוה לבנו נתנאל י' זכות ההפצה ויחי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>מודיעין עילית נחם והפיץ 500 גליונות ל"ע מרת רבקה ב"ר פנחס ע"ה נלב"ע ג מנ"א תשס"ד</p>	<p>מבא חרון הרה"ר שלמה מרדכי ננס ח"ן תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן נחם דוד שיחי'</p>	<p>בית שמש - מודיעין עילית הרה"ר נחמן הורביץ ח"ן והרה"ר שמואל הורביץ ח"ן והרה"ר משה שמואל אורלנצ'יק ח"ן והרה"ר אברהם אהרן רייס ח"ן והרה"ר שמעון מאיר קעניג ח"ן תרמו והפיצו 4000 גליונות ל"ע י"נ אביהם וחותנם הרה"ר ר' עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי הורביץ זצ"ל נלב"ע ד' אב תשס"ט ת.נ.צ.ב.ה.</p>
<p>ירושלים הרה"ר שלמה ח"ן תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p>	<p>ירושלים הרה"ר יעקב שלום קורנחור ח"ן תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת התאומות שיחי'</p>	<p>ירושלים הרה"ר נחמן פישר ח"ן תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p>	<p>ירושלים הרה"ר חיים בלאס ח"ן תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבן והבת שיחי לבנו הרה"ר ארי בלאס ח"ן</p>	<p>בני ברק הרה"ר יצחק גרנט ח"ן תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת ארסי' הבן דוד נחמן שיחי'</p>	<p>ירושלים זכות ההפצה ויחי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>זכות ההפצה ויחי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	

המקומות בטיסות ה'טובות'
מתמלאים!
02-800-8080
תאריכים < שעות < מחירים הכי טובים

מקייב לאומן רק עם בעלי הנסיון!
באים, מעבירים ברוקוד, עולים על הספרינטרים ונוסעים!
הטובות המגרות במסומים מאספרת אימת נוסעים כשנחם והתמודדות עם אלפי נוסעים בן זמנינו
02-800-8080